

Hvorfor undlod man at afhøre mig? Jeg har de vigtigste billeder af mordet

DALLAS - B.T.: »Jeg synes, at nogen af de ting, der står i Warrenrapportens konklusion er noget af det værste og mest usammenhængende sludder, jeg har set i mit liv.«

Sådan siger ejendomsmægler Philip L. Willis, 58, og fortsætter: »Jeg har de mest væsentlige billeder, der overhovedet er taget af snigmordet. Jeg har billedet, indenfor brøkkele af sekunder, hvor præsidenten blev skudt. Jeg stod nøjagtig modsat af, hvor filmfotograf Zapruder stod, og har altså fotografier fra hele den døde vinkel, hvor hans kamera ikke kunne få billeder af præsident-bilen. Alligevel har Warren-Kommissionen altså ikke fundet det ulejligheden værd at afhøre hverken mig eller Zapruder. De har ganske vist set vores film og billeder, men vi er aldrig blevet afhørt om hvor, vi helt nøjagtig stod, og hvad vi så med vore egne øjne.«

Så en skygge

Mr. Willis var sammen med sin kone Marylyn og ægteparrets to døtre, Linda, dengang 14 og Rosemary, dengang 10 år taget ind til Dealey Plaza. De stod i græsset på venstre side af præsidentens bil. Mr. Willis viser stolt sin billedserie frem for B.T.s medarbejdere. Her er billeder taget både sekunder før præsidenten blev skudt, i selve skudøjeblikket og i de forvirrende sekunder bagefter. På billederne kan man også se, hvor Zapruder stod og optog sine film. Mr. Willis viser os også billedet, hvor en skygge dukker op bag cementmuren, og som var forsvundet på det næste billede. Det kan næsten med hundrede procents sikkerhed identificeres som en person, som bærer noget, der minder stærkt om en riffel.

»For mig er der i hvert fald overhovedet ingen tvivl om, at der står en mand der«, siger Mr. Willis. »Mine fotos er senere forstørret op mange gange. Forstørrelserne viser, at der helt klart er tale om en mandsperson. Jeg var selv klar over hvor vigtige mine fotos var. Derfor kørte jeg direkte ud til et kodaklaboratorium. Derude mødte jeg også Zapru-

der og adskillige Secret Service folk. De så både filmen og mine fotos. De tog hele materialet med, men vi blev ikke afhørt, og er ikke blevet afhørt siden af Warren-Kommissionen.

Burde afhøres

Jeg finder det højst mærkværdigt, at Zapruder og iøvrigt mange andre foto-

grafer, som stod lige i skudlinjen aldrig nogen sinde er blevet indkaldt som vidner. Hele denne undersøgelse virker meget tilfældig. De har indkaldt folk, som stod en hel husblok væk fra gerningsstedet. Dem har de hentet helt til Washington for at afhøre dem«.

Om det næste billede i rækken forklarer Mr. Willis: »De har sikkert hørt om Paraplymanden, som stod med sin paraply lukket, og først åbnede den kort efter, at præsidenten var kørt ind på Elm Street. Også ham har jeg billede af.

Min kone stod lige bag ved

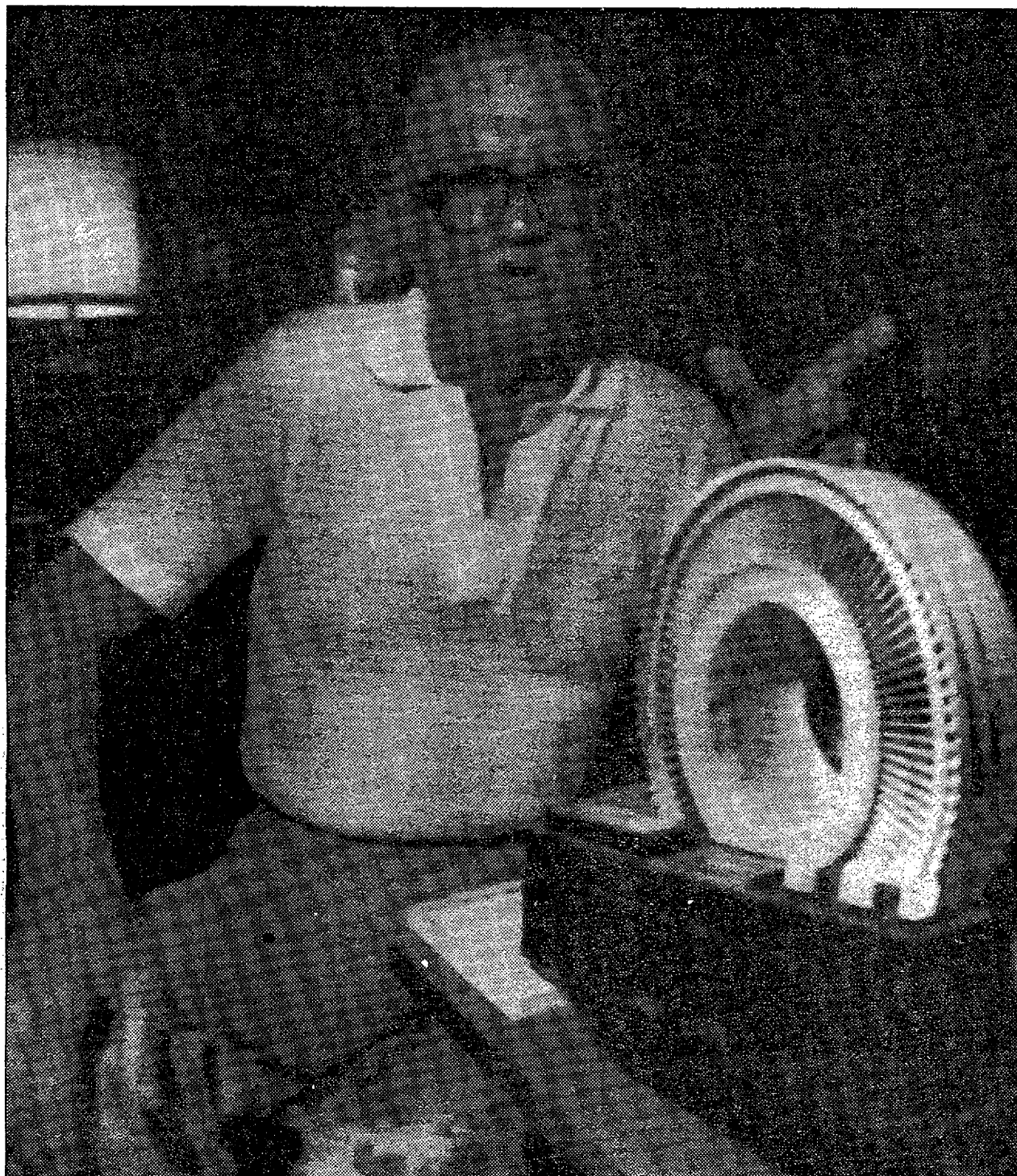
B.T. i USA kulegraver

MORDET, DER IKKE MÅ OP- KLARES

AF
ANNELISE PEDERSEN
PER U. RIEPER-HOLM

Ejendomsmægler Philip L. Willis, 58, Dallas: »Jeg har taget nogle af de væsentligste billeder, der blev taget af præsidentmordet på Dealey Plaza. Blandt andet af præsident John F. Kennedy netop i det øjeblik han blev skudt.«
(Foto: AP. Dallas)

mig, mens jeg fotograferede. Hun har måske set det hele endnu mere klart end jeg, fordi jeg havde travlt med at kigge igennem søgeren på mit fotografiapparat. Hun har fortalt, hvordan Kennedys hjernemasse og blod sprøjtede udover vindskærmen og hjelmen på den motorcykelbetjent, som kørte umiddelbart bagved og lidt til venstre for præsidentbilen. Hvordan kan man få det til at harmonere med, at præsidenten — ifølge Warrenrapporten — er ramt direkte bagfra. Jeg tror, at alle logiske og fysiske love ville sige, at hvis det var tilfældet ville både blod og hjernemasse sprede sig direkte fremefter i præsidentens bil i stedet. Jeg er selv ivrig jæger, og jeg har ihvert fald aldrig konstateret, at stumperne fra et dyrs hoved er kastet bagud og til siden, hvis jeg har ramt dyret bagfra.

Var Ruby dér?

»Her skal De se en anden interessant ting«, siger Phil Willis og peger på et billede,

han har taget af hovedindgangen foran boglageret. »Prøv at lægge mærke til den person, der står yderst til højre på billedet. Det er Jack Ruby. Jeg kendte ham ikke selv. Men jeg viste dengang billedet til adskillige mennesker som kendte Ruby godt, og de har alle bekræftet, at det var Ruby, der stod der. Alligevel står der i den officielle Warrenrapport, at Ruby ikke var ved boglageret på det tidspunkt, hvor snigmordet fandt sted. Tværtimod var han et par husblokke længere væk på avisen »Dallas News« for at aflevere en annonce for en af sine striptease restauranter. Senere har jeg hørt, at det er kommet frem, at Ruby var på Dallas News med sin annonce hele 35 minutter før præsidenten blev skudt.«

Bliver truet

Da B.T. spurgte Mr. Willis, om han ville følge med os ned til Delay Plaza for at blive fotograferet nøjagtig på det sted, hvor han stod den 22. november, svarede

han: »Det kan der ikke være tale om. Jeg ønsker ikke at gå derned. Jeg ønsker ikke engang, at De tager billeder af mig udenfor mit eget hus, så man kan genkende stedet. Der er alt for mange, der er døde i denne sag, og personligt har jeg været ude for adskillige trusler gennem årene. Så sent som forleden dag fik jeg en anonym telefonopringning. En rolig og stille mandsstemme sagde: »Vi skal nok få fat i dig. Du kan godt stoppe dine forretninger. Du vil også blive skudt«. Og så blev røret lagt på. Jeg er normalt ikke bange. Jeg er pensioneret major fra flyvevåbnet, hvor jeg var B-17 pilot under 2. verdenskrig, hvor jeg blev skudt ned to gange. Jeg er ikke bange, når jeg ved hvor faren kommer fra, men jeg kan ikke lide anonyme trusler af den slags, som jeg har været ude for.

Noget sludder

»I det hele taget beskæftiger jeg mig ikke så meget med denne sag. Min kone samler det hele. Mit navn er nævnt i næsten hver eneste

kritikers bog. En enkelt har endda skrevet tre kapitler om mig og mine billeder. Men det har åbenbart ikke været nok til at interessere Warrenkommissionen. I det hele taget må jeg gentage endnu engang, at jeg giver ikke meget for det, der står i den rapport. Jeg har set mange våben blive affyret, og når Warren-Kommissionen i fuld alvor kan skrive, at et projektil er gået ind gennem Kennedys ryg og ud gennem hans bryst, derefter midt i luften har lavet et 90 graders drej til højre, fortsat 24-25 centimeter derefter lavet endnu et 90 graders drej midt i luften til venstre for derefter at gå ind i højre armhule på guvernør Connally, så hører alt efter min mening op. Så kan jeg heller ikke få mig selv til at tro på, at noget af det andet, de har skrevet, kan være rigtigt.

Det er min opfattelse, at ikke engang ti procent af det amerikanske folk, tror på det sludder, Warren-Kommissionen har skrevet. Jeg kan ihvert fald ikke finde nogen i min omgangskreds.« slutter Phil Willis.